

De theoreticus, door campusdichter Thijs Kersten

vandaag moet ik spreken over een verleden en heden
waarin leiden met korte ei en lijden met lange hand in hand gaan
vraag me af hoe ik hier kan staan
als ik me niet eik in de praktijk waar we ons bewust van zijn

ik moet vandaag maar theoreticus spelen
als dichter en academicus in spe
specifiek om ons verhaal te vertellen naar een nieuwe tijd
en zie daarbij dat stabiele haven en zondvloed hetzelfde blijkt
hoe ons verhaal alleen objectief lijkt

vandaag ben ik theoreticus
maar ook poëtisch, dus, balanceer ik hoe we
als systeem graag systematisch denken
maar toch overgaan naar speculatie
met wanhoop in de wandelgang als gevolg

we zien ter plekke hoe je forum verruild wordt voor je universiteitsblad
hoe die VOX populi meer de stem wordt van je community
dan je voorzichtig-voorbereide statements
want ook emotie claimt haar stem in onze wetenschap

na honderd jaar Radboud is een andere stem nodig
is een dialoog pas een dialoog als beide partijen kunnen instemmen
en heeft een vraag niet alleen een antwoord nodig met data
maar ook met gedrag

we willen als universiteit onze identiteit omvormen
en ik snap de wetenschap
je vormt jezelf als academicus in objectiviteit
maar hoe weet je jezelf te verhouden, beschouwen
in pure neutraliteit?

ik zou zeggen: sta stevig in je schoenen door ergens voor te staan
laten we terugblikken op 100 jaar geleerde lessen
en dan weer ergens voor gaan

Robin voelt als Caesar, door campusdichter Thijs Kersten

de meeste van ons zijn onze grote mond verloren
zien onszelf dan maar met groot ijveren weg te cijferen

niet Robin, Robin voelt als Caesar
Robin draagt met trots haar Radboudtrui
en heeft vorig jaar, toen de medium niet meer paste,
uit passie gewoon een large gehaald

die draagt ze nu als marsuniform

want Robin verovert Nijmegen niet voor Rome, maar voor RU
en weet dat het hier en nu geen moment is voor schuilen, maar voor schijnwerpers
het verwerpen van zwarte dagen
maar ook het dragen van een erespeld en academisch gewaad

waant zich niet beter dan haar stad
maar blijft standvastig haar plek claimen tussen Waal en *Waalpainting*
Robin is shockcavalerie en neemt Nijmegen bij storm
is niet alleen in deze stad gevormd, maar is nu ook geworden wat haar vormt

Robin voert haar triomftocht van campus naar Karel en ook nog eroverheen
en ik zag haar net nog deze zaal in dwalen
met een stralender gezicht dan die grote generaal

Robin voelt als Caesar en is trots op ons verhaal